

REDACȚIUNEA
Tipografia și Administrația
a Zărilor

BRĂȘOV, Piața-mare 80.
Serioasă scrisă și se primește.
Manuscrisurile se restituie.

INSERATE:
Se primesc la Administrația
Zărilor Brașov și la biros-
urile următoare:
Vama la M. Dăneș Nicolae, Helmut
Köhler, Rudolf Mose, — la Bud-
apesta la Roststein Barnat, Julius
Pöhl, Blochner L.

PREȚUL INSERATELOR.
Un gir poartă 20 bani pen-
tru o publicare. Publicații
mai dese după tariful și tariful.
Redacția pe pag. a 8-a 1
str 20 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL LXXIV.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare zilnic.
Abonamente pentru Austro-Ungar.
pe un an:
24 cor. pe 6 luni 12 cor. pe trei
luni 6 cor. — Nr. de Duminecă:
patru cor. pe an.

PENTRU ROMÂNIA și străinătate:
un an 40 franci, pe șase luni 20
franci, pe trei luni 10 franci.

Nr. de Duminecă 8 fr. an.
Se poate prezenta la toate oficiile
postale precum și la d-ții colectorii.

ABONAMENTUL PENTRU BRĂȘOV:
La Administrația „GAZETA” pe
1 an 20 C. Pe 6 luni 10 C.
pe trei luni 5 C. Cu dămii
scrise: Pe un an 24 cor. Pe 6 luni
12 cor. Pe trei luni 6 cor. Un exem-
plar 10 bani. — Alți abonamente
cât și inserațiile se plătesc se.

Nr. 10

Brașov, Sâmbătă, 15 (28) Ianuarie

1911.

Diferențul popoarelor în monarhia Habsburgică.

I.

Cu titlul „*Der Völkerstreit im Habsburgerstaat*” a eșit de curând un studiu politic de profesorul Samassa din Germania. Asupra acestui studiu revista „*Ukrainische Rundschau*” publică un articol de interes, din care dăm aci pasagiile mai mar- cante:

Cu toate că — zice revista — certele de naționalitate în monarhia Habsburgică dăinuiesc de decenii, noi Austriaci avem o literatură foarte mică asupra acestei chestiuni, cu deosebire în limba germană. Afară de Adolf *Fischhof*, a cărui scriere e anticată, în special ce privește *problema ungară*, apoi afară de studiile lui Rud. *Springer* și *Aurel Popoviciu*, Austriacilor le lipsește o scriere mai voluminoasă, care se trateze problema austriacă în întregime. Pentru a delătura aceasta lacună a seos de curând în tipar profesorul Paul *Samassa*, unul din fruntașii pangermanilor din imperiu, o lucrare cu titlul de mai sus.

Profesorul Samassa, deși este om de partid, scrie fără preocupatie. Cartea lui e liberă de șovinism și de animozități față de popoarele negermane. El află, că susținerea Austro-Ungariei e de lipsă în interesul națiunii germane, a tuturor popoarelor monarhiei și în interesul păcii și echilibrului european.

Samassa arată mai întâiu, că de ce e de interes pentru națiunea germană susținerea Austriei. El remarcă influența germană și între popoarele negermane ale monarhiei, remarcă, că limba armatei e cea germană și arată masele populațiunii germane, cari trebuie conservate. Din cauza aceasta el e contra uniunii personale cu Ungaria, e contra unei mai mari separațiuni a Galiției și zice, că pen-

tru Germani e de luat în conzide- rare, că oare să nu caute alianța cu Rutenii, în loc de cea cu Polonii.

După statistica oficială Polonii formează 54 de procente și Rutenii 42 de procente din populațiunea țării. Dar dacă undeva putem să tragem la îndoială exactitatea cifrelor, aceasta avem să o facem aici, în Galiția, unde chiar și după statistica oficială părtinitoare, nu știu scrie și ceti decât 30 procente din întreagă populațiunea. Guvernul puțin conștientios al provinciei are motive plauzibile de-a forma numeri după dorința sa. Cei cari cunosc starea lucrurilor, susțin, că de fapt *Rutenii formează majoritatea locuitorilor țării*. De fapt regiunea linevistică polonă formează numai a treia parte din întreg teritoriul țării, iar în celelalte două părți Polonii formează numai pătura superioară dominantă, pe când masa populațiunii dela țară e ruteană.

Este fără îndoială, că Rutenii ar fi cei mai mari și mai sinceri aderenți ai acelui guvern, care i-ar elibera de jugul polon, prin împărțirea Galiției în două părți, cu autonomie națională. Asemenea se știe, că conducătorii Rutenilor simpatizează cu cultura germană, care le poate da mijloacele, prin cari se pot lupta cu succes contra opresorilor lor Poloni și se pot face independenți în privința economică. Firește este altă întrebare, că ce atitudine ar lua ei după ce ar fi obținut toate cele dorite, și după ce nu ar mai avea lipsă de ajutor contra Polonilor.

În fraza aceasta din urmă se vede iarăși neîncrederea lui Samassa, ce el o are nu numai față de Rutenii, ci față de toate popoarele negermane ale imperiului Habsburgic. Acesta este motivul, că el nu stăruie pentru rezolvirea consecventă a întregii probleme austriace, pe baza *autonomiei naționale*, ci mai mult dă sfatul guvernelor austriace, a irita-

pe Ruteni contra Polonilor și invers și în general pe toate națiunile negermane, una contra celeilalte.

Dela Liga Culturală. Liga Culturală va da în ziua de 24 Ianuarie c. v. un mare festival cultural-artistice în sala Ateneului, pentru comemorarea acestei sărbători naționale.

Pregătirile ce se fac, îi asigură o perfectă reușită.

Pentru evitarea ori-cărei neplăceri, biletele au început chiar de acum să se distribuie și se găsesc la sediul Ligei (Str. Victoriei, Nr. 93)

Subscriptiona Ligei pentru inundația Românilor din Bănat a întrecut cifra de 14.000 lei.

Secțiunea București a tipărit un nou stoc de cărți de membru. Secțiunile din provincie, cari au trebuință de asemenea cărți, se pot adresa secretariatului Ligei. Costă 50 b. bucata.

Comitetul central al Ligei, în dorința de a întemeia secțiuni și în orașele și centrele unde nu sunt încă, roagă pe persoanele cu dor de muncă, să lucreze cu înfintarea lor, câștigându-și prin aceasta și un drept la recunoștința publică. Orice secțiune nouă, este o forță mai mult pentru răspândirea culturii naționale în cercuri cât mai largi.

Statute și lămuriri necesare, poate cere ori cine dela secretariatul Ligei.

Cel 32 de agitatori. În cauza celor 32 agitatori dela Sâncel, despre cari am scris în un nr. trecut, senatul de acuză din Elisabetopol a ținut pertractare în 21 Ian. 1911, fiind de față ca apărător d-nul Dr. Romul Boila și după vorbirea pățimășă și fulminantă a procurorului îndreptată în contra tuturor mișcărilor românești de alcea, senatul de acuză a decis *punerea sub acuză a agitatorilor*.

În curând se va ținea pertractarea finală la același tribunal.

Camera. În cameră se face mai de- parte discuția asupra proiectului băncii. Lupta opoziției ia un caracter de obstrucție, deși opoziția neagă, că ar vrea să facă obstrucție.

În ședința de ieri a vorbit și Szte- rény, declarând între altele, că coaliția ar fi putut să activeze plățile în număr, dar n-a făcut acest pas din cauză, că majoritatea de atunci era pentru banca independentă.

Două prânzuri episcopesti. Episcopul Radu din Oradea-Mare, conform obiceiului său din trecut, a dat și anul acesta un prânz, notabilităților politice și sociale din Oradea-Mare. Din conținutul cu colorit absolut religios, al vorbirii episcopului, din incidentul sărbătorilor ziarelor maghiare locale le place să cliedească și să paradeze cu un «mare discurs» pentru împăcaea română-maghiară. Tot lucrul însă să reduce la faptul că, episcopul interpretând textul biblic, „... pe pământ pace și între oameni bună voie”, a dorit realizarea acestei solii cerești și pentru popoarele din patria noastră.

Un alt prânz episcopesc se va da și de către Episcopul român, Ioan Papp, din incidentul venirii contelui Tisza István, la Arad între alegătorii săi. Un ziar maghiar aradan, spune că după ce Episcopul Papp, nu face politică militantă, prânzul ce-l dă în onoarea lui Tisza trebuie contemplat, numai ca un act de curtoazie față de deputatul cu «mare renume» al orașului. Dar, după ce la acest prânz va lua parte și *Vasile Goldiș* directarul ziarului «Românul» — de și numai în calitate de secretar episcopesc — totuși se atribuie o mare însemnătate întâlnirii acestor doi bărbați. Deși, după stabilirea oficială, vorbiri politice nu se vor rosti cu ocaziunea acestui prânz, totuși se va da ocaziune, ca acești bărbați să atingă în conversația lor și chestiunea, acțiunii de împăcare, indicată prin programul lui Dr. Mih. De altcun alcătuitorii programei oficiale despre petrecerea lui Tisza în Arad, s'au îngrijit, ca acestuia să-i lipsească timpul și ocaziunea de a veni în atingere cu conducătorii români dela Arad, alt undeva.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Lui Amor.

Ce-mi amintești de sînii-l de zăpadă
Ascunși în dragi mătăsurii violete?
La ce-mi tot povestești așa cu sete
De nunta ei, ce ochii-mi n-or s-o vadă?

Doar ne-am sfârșit vremelnica baladă,
Ștergar copil cu lungi și negre plete,
Căci între noi a gândurilor cete
Au ridicat o neagră baricadă.

Cernită e plăpânda mea junie,
De când a ei priviri de farmec pline
Nu-mi mai atrag spre țarm din valuri
barca.

Și-acum, acum cu inima pustie
Îți spun cu drept, amor, eu pentru tine
N-oi mai râvni, să fiu un nou Petrarca.

A. Cotruș.

Bianca.

— *Legendă corsicană.* —

Frumoasa Bianca iubia un preot tânăr; s'aveau atât de dragi amândoi!

Dar ce nenoroc! Sărmana Bianca nu-și putea vedea iubitul de cât foarte rar; fratele ei i-ar fi omorât, dacă ar fi cunoscut dragostea lor.

Într-o seară Bianca făgădui dragu-țului ei să-l întâlnească la biserică. sf. Ioan. Amândoi sosiră la miezul nopții, aprinseră două lumânări de ceară și începură să-și vorbiască cu gingășie.

— Bianca, scumpa mea Bianca, vin în brațele mele; tu știi cât îmi ești de dragă; pentru a-ți fi veșnic credincios, m'am făcut preot, tatăl meu voia să mă însoare cu o altă fată!

— Și eu te iubesc, neprețuitul meu prieten. Pentru tine îmi pun viața în joc. Fratele meu n'ar omorî, dacă ar ști că sunt în brațele tale în clipa asta!

În curând, ceasornicul bisericii sf. Lucia sună o oră după miezul nopții.

— Ce am? zise Bianca, frigul mă cuprindă; mi-e frică!

De odată cele două lumânări se stingă și se făcu un întunec grozav. În clipa aceia se auziră pași în biserică.

— Ah! mi-e frică, scumpul meu, scapă-mă, scapă-mă!

Sgomotul pașilor se apropia.

— Cine este acolo? întrebă preotul. În aceeași clipă se auzi o detunătură și Bianca se stinse, scoțând un gemet sfâșietor.

Preotul recunoscu pe fratele iubitei sale.

Văzându-se perdat, o luă la fugă, dar ucigașul îl urmărește. Iată-i alergând peste tușurii, sărind zidurile, trecând râurile. Fără odihnă, fără repaos, preotul fuge, dar el aude veșnic pe urmele sale pașii grozavului său dușman.

În sfârșit ajunseră la poarta unui cimitir. Încă o clipă, după care preotul va fi mort. Un căluț, îi aduce Dumnezeu în-nainte, se aruncă pe el și din nou iată-l cum aleargă ca vântul.

Fratele Biancii răcește de mânie:

— Ah! mi-e dragă! mi-aș da sufletul să-l pot ajunge!

Diavolul răscare ca din pământ.

Inscrisul este făcut și iată-i pe a-

mândoi alergând după preot. Acesta fuge amărnicit; calul morței, pe care este călare îi mai repede ca fulgerul; dintr-o săritură trece râul și iată-l de cealaltă parte a muntelui.

Satana nu-și pierde cumpătul. De asemenea și dânsul are calul cel mai bun, care se găsește în grajdurile sale. Varsă foc pe nări, iar cu picioarele nici nu atinge pământul.

Îl urmărește din ce în ce mai înverșunat, dar calul morței, pare că e cu aripi, el nu poate fi ajuns.

Totuși, diavolul se înverșunează și mai mult, lovește cu pîntenii în pînțelele calului său, care înfurat face sărituri uriașe.

— Înainte, în curând îl vom ajunge și văile fug, munții și prăpăstiile pier dinaintea ochilor, parc'ar fi fermecați.

În sfârșit iată și preotul; calul său tremură pe picioarele sale jupuite, dar în curând capătă noi puteri și din nou spintecă văzduhul.

Goana începe de data aceasta mai grozavă ca ori când.

Patata, patata, patata... fac copitele cailor, cari aleargă pe un drum ce nu duce nicăiri, ci la voia întâmplării.

Alegere de membrii congregaționali.

Deda, 24 Ian. c.

Cu mare mângâiere sufletească prind condeul în mână pentru de a descrie decurgerea alegerii de membrii la congregațiunea comitatului Murăș-Turda, în cercul electoral Deda, făcută în 23 i. c.

În acest cerc până de prezent, dintre cei 6 membrii congregaționali, prin presiunea ce s-a făcut de sus, începând dela prefectul comitatului și până la cel din urmă scriitorăș de ungar sau jidan din cancelăriile notariale, aparținătoare acestui cerc, abea s-au putut alege 2 și numai tare rar 3 membrii de român, iar ceilalți 4, eventual 3 au fost în totdeauna de naționalitate unguri.

Acum, espărând mandatul de 6 ani ca membru la congregațiune al vrednicului preot Nicolau Gliga și al deșteptului fost notar Ioan Fincu din Deda, precum și a conducătorului cărței funduare din Reghin ungar, Brust Gyula — fiind cei dela putere a trânti la această alegere pe preotul Nicolae Gliga — oficioși s-a candidat în acest cerc ungurii Dr. Csongvay Géza, avocat în M.-Vá-árhely, nepotul actualului inspector de școale de aici, Bala Gyula din Pesta și fostul notar Ioan Fincu.

De astădată însă alegătorii acestui cerc, sub conducerea laudabilă a preoților Nicolau Gliga din Râpa superioară, Iosif Popescu din Dumbrava și Ioan Voda din Deda, s-au purtat foarte brav, căci au trântit la alegere nu numai pe cei doi candidați de naționalitate maghiară, — dar ca răsunare a alegătorilor — a căzut și candidatul român Ioan Fincu cel oficios; deși altcum n'ar fi meritat căderea.

Candidații ai clubului român din ședința ținută la Reghin în 13 Noiembrie 1910, a fost d-nul director de bancă Iosif Popescu, preotul din Râpa superioară Nicolau Gliga, preotul din Dumbrava Iosif Popescu și astfel aproape toți alegătorii, chiar și jidanii alegători, pe acești 3 candidați români au dorit să-i aleagă.

După-cum însă pădure fără uscături nu există, astfel iată și aci să încearcă a se zădărnici intențiunea bună a alegătorilor prin următorul incident, și anume:

Fe la 10 oare a. m. sosește la fața locului preotul *Vasilie Matei* din Râpa inferioară, cu ginerile său *Dionisie Radu*, preot în M.-Cuesd — și fiind a seduce pe alegători, — ba nerespectând decisiul clubului român din Reghin, amestecându-se printre alegători, pun contracandidați pe *Dionisie Radu*, preotul cel tânăr, pe d-nul *Victor Callini*, contabil și arăndașul moșiei d-lui *Galacteon Șagău* as. cons. și pe d-nul avocat din Reghin *Dr. Ilie Popescu* — eventual d-nul *Ioan Fincu*.

Însă pe lângă toată truda și oste-neala lor de 6 oare, n'au putut răuși cu

candidații lor, — căci spre marea bucurie a majorității alegătorilor și spre marea supărare a părintelui *Matei* și a lui *Dionisie Radu*, rezultatul alegerii este următorul: Dintre 59 votați *Nicolau Gliga*, preot a căpătat 36 voturi; *Iosif Popescu*, director de bancă 33 voturi; *Iosif Popescu*, preot 29 voturi; *Victor Callini* 27 voturi; *Ioan Fincu*, fost notar 19 voturi; *Dionisie Radu*, preot 14 voturi; *Dr. Ilie Popescu*, avocat 6 voturi; *Dr. Csongvay*, avocat 2 voturi; *Balla Gyula* 1 vot; *Gerch Géza* 1 vot; *Fülöp* subn. 2 voturi, iar 2 voturi s-au dat pe numele *Popescu*, fără de a se distinge ofiului. Astfel președintele alegerii declară de aleși pe noul period de 6 ani, pe cei 3 bărbați, ce au înrunit majoritatea voturilor și anume: pe părintele *Nicolau Gliga* din Râpa superioară, pe *Iosif Popescu*, directorul «Mureșiane» și pe părintele *Iosif Popescu* din Dumbrava. Insufletirea este mare. Se ridică părintele *Nicolau Gliga* și prin o vorbire avântată arată însemnătatea răușitei a celor mai mulți români la congregațiune, ca așa putându-se ajutama români ca membrii ai congregației, să se poată apăra soarta românilor din comitat, precum să se câștige dreptul și vaza bietului popor românesc, până acum atât de neîndreptățit. Constată craturul mai departe, făcând o comparație între alegerile de soiul acesta, începând cu 25 de ani înainte de aceasta și cu cea de acum, că rezultatul acestei alegeri este singurul cas când s'a ales numai candidați de român aici în Deda, semn dară, că s'a deșteptat conștiința națională română, și recomandând alegătorilor, ca și de aci înainte tot cu aceiaș vrednicie să se prezinte la locurile de alegere, mulțumind din inimă celor ce s'au pus încrederea în cei aleși, iar ca răsplătă le promite, că vor lucra în adunările congregaționale totdeauna pentru binele și folosul tuturor românilor din comitat în general, iar în special pentru cei din cercul electoral al Dedei. Iar spre încheiere zice cuvintele: «Cu aceasta dorindu-vă tuturor fericeie familiară și tot binele pe pământ, iar dincolo de mormânt fericeie vecinică, iar celor rămași supărați în urma rezultatului acestei alegeri mângăerec, dorește ca fie-care să ajungă sănătos în mijlocul familiei sale. Erumpând ascultătorii cu un înrăit «Să trăiască» la adresa celor aleși, alegătorii mulțumii s-au împărțit la cele 2 birturi, unde li-s'a dat din partea celor aleși obicinuitul aidămaș.

La birtul «Haiman» inteligența din cerc s'a petrecut bine, în liniște, ascultând cu plăcere muzica din «Iecin», iar învățătorii *Cofariu* și *Borșian* ne-au delectat prin cântările frumoase, mai ales «doine» până seara târziu oătră oara 11 a. de mezul nopții. Astfel s'a sfârșit această zi bună, dela care să învețe frații unguri, că acolo unde suntem noi acasă, să ne deo pace.

Un alegător.

Din Basarabia.

Sunt vre-o două luni, de când s'a votat în Duma Rusiei legea învățământului primar. Cu privire la limba de învățământ s'a hotărât, că limba de predare în școale să fie limba vorbită de majoritatea locuitorilor în fiecare provincie. Numai pentru Basarabia s'a hotărât a fi în locul limbei românești, limba rusească, deși Românii în Basarabia formează majoritatea populației. Aceasta nedreptate s'a făcut în urma atitudinii păcătoase a deputaților *basarabeni*, aleși de Românii din Basarabia.

Acești deputați, acești «coade de topor», s-au ridicat împotriva propunerii, susținută de un deputat rus, că în Basarabia limba de predare să fie cea românească.

În urma acesteia cunoscutul scriitor printul *Dimitrie Constantinovici Moruzi* din Iași, a adresat deputatului basarabean *T. Krupensky* scrisoarea de mai la vale, pe care o reproducem din «Seara», deoarece ea privește și pe «coadele de topor», ce se ivesc și la noi ici-colea.

Iată scrisoarea:

Vere!

Aflu de prin ziare, că printre cele-gii d-tale s'a găsit unul, care fără nici a cunceaște poate Basarabia, dar pătruns de simțul unei curate dreptăți omeneste, a cerut pentru această provincie școli primare în limba română, pentru acele două milioane de moldoveni care o locuiesc; iar, că dintre toți numai d-ta și un alt reprezentant al Basarabiei, v'ati sculat ca să respingeti acea propunere, susținând, că în Basarabia nici nu există popor românesc.

Adevărat, că obârșia numelui d-tale este polonez și că locul d-tale ar fi mai îndreptățit într-o dietă cracoviană, decât în Duma rusească. Strămoșii d-tale însă s'au stabilit de mult în Moldova, unindu-se în căsătorii cu familiile mari băștinașe, primind limba, moravurile și credința țării; așa, că de veacuri nu mai aveți slavonesc decât numele. Sângele, care curge în vinele d-tale este același care curge și în tr'ale mele, precum și în a ori-cărui basarabean care face parte din cele două milioane de moldoveni, a căror flintă o tăgăduiești.

De nu există acele două milioane de moldoveni, pe cine reprezintă d-ta în Dumă? Pe polonezi? De veacuri te-ai lăpădat de dâșii! Pe ovari? Nu-ți fac aceasta insultă! Pe ruși? Dar ca slav ești de obârșie poloneză. Nu mai vād decât interesele colegului d-tale și în Duma, și în simțiri, și în gândiri: bogatul grec *Synadios*, tot atât de străin neamului rusesc ca și d-ta!

Nu spune, te rog, că numai dragețea d-tale pentru Rusia, te-a silit să aperi integritatea ei neamenințată, până atingându-i flinta unei populațiuni de patru ori mai numeroasă decât a noului regat Muntenegrean.

Ca și mine știi, că dacă aceste două milioane de un sânge cu d-ta, nu s'au rusificat după 98 de ani de încercări de tot felul nelășutate împotriva lor, dacă nu se însoară decât foarte rar în neamul rusesc, ei știu, în mentalitatea lor erudă, atât de deosebită de mentalitatea d-tale luminată, că au jurat credința Țarului, și că trădarea unui jurământ este un păcat.

Și care este oare dorința acestor credincioși supuși familiei Romanof, iar nici decum Rușilor? Ce lucru cer acești viteji, care s'au dus să-și apere Țarul în Bulgaria și până în Extremul Orient? A cetii și sorii în limba lor, a se închină lui Dumnezeu moldovenestul? E oare mult? Învațându-și limba, religia și istoria, va fi oare aceasta o piedecă pentru ca să învețe și rusește pentru a-și apăra interesele? Limba! Dar o s'o vorbească totdeauna și ori când, în potrița dorinții d-tale și în ciuda ori-cărei măsurii s'ar lua în potrița ei. Căci s'o știi bine vere: nu se distruge o limbă, oprind-o prin Ukaz împărătesc, cum nu se poate șterge un neam, pentru că-ți tăgăduiești d-ta.

Și această umilă rostire a unui drept natural și omenesc, grătită de un coleg străin cu desăvârșire fraților d-tale de sânge, te-a sculat de pe jețul d-tale pentru ca să trigi această grozăvie?! Faptul, că două milioane de întunecați, vor învăța a cetii și scri moldovenești în niște cărți aproape de ministerul rusesc al învățământului va dărăma oare temelile imperiului? Spune în limba moldovenească, lesne de înțeles pentru dâșii, în loc de slavona neînțeleasă n'ci de toți rușii, care dogmele creștine ar deveni minciuni, iar morala, o imoralitate? Ori te îngrijești, că această slabă rază de lumină pătrunzând până la dâșii, să nu le arăte și mai întunecoasă bezna care îi înconjoară?

Ciudată îți este mentalitatea vere și nu te mira, că n'am putut-o împărtași nici-odată! Și cât de frumos ar fi fost rolul d-tale, lăptuind tocmai contrarul!

Ai fi redat conștiința la două milioane de înconștienți; iar împăratului, două milioane de supuși învățați în credința lor și recunoscători Tronului, care li-ar fi apărât limba, moravurile și rostirea credinței! Folositor tot atât neamului cât și suveranului d-tale nu vei primejdui prin nimica, nici interesele d-tale de mare proprietar. Ba din potriță! Dar vai! Nici odată n'ai vrut să-ți dai seamă nici de trecut, nici de viitor! Orbește te-ai aruncat în rusificarea neamului d-tale: o imposibilitate recunoscută astăzi de falșă și de cătră dreapta judecată și de cătră încercările toate nelășutate și de cătră știința, pentru care însă nu poți fi învinuit, fiind-că aparține mentalității veacului trecut, din care ai făcut parte. Și care v'a fost ispravă?

În loc de Chișineu, ați iscodit Kișinef, uitând, că în băutul Transilvaniei există un oraș românesc cu numele de Kișinău și că pentru a-l rusifica și pe

acela, ar trebui să vă înțelegeți mai întâi cu împăratul Austriei. Din Bălți, care înseamnă ceva în românește, ați făcut Bielți, care nu înseamnă nimic pe rusește. Ați schimbat cu terminații în of și în obți, toate numirile de sate, uitând rădăcinile, cari au rămas românești. Cîrpicul (dela cîrpic) a devenit Cerepkoff (poate dela Cerepaba, broasca cea festoasă); Cosăuții s-a prefăcut în Kosooti, ș. a. m. d.

Ca ispravă, aceste nume așa schimbate, nu slujesc, decât în arhivele autorităților, iar poporul și chiar Kușii întrebuințează tot vechile denumiri. Ați introdus limba rusească în tribunale și administrații, făptuind prin aceasta o tagadă de dreptate pentru marea mulțime a poporului, care pusă în neputință de a-și apăra interesele, se găsește la cheremul advocaților, cari roesc prin toată provincia.

Ați impus limba rusă în școli și în biserică! Bisericele și școlile au rămas goale, în paguba luminei și a credinței!

Și de nouăzeci și nouă de ani Moldoveanu a rămas acela din 1812! Te vei fi mirat adesea de sârguința și de încăpățanarea acestui popor de a rămâne tot el. Și totuși nu aveai decât să te privești însuși. Fără a-ți da seama poate, ești dovadă vie a unui adevăr recunoscut de istorie.

Strămoșii d-tale slavi, s-au stabilit în țară latină și toți cu toții ați devenit latini. Nici d-ta vere, n'ai putut păstra nimic din obârșia d-tale slavă.

Sunt între neamuri ca și între indivizi, adânci temperamente de nepotrivire și de neștirbire!

Roma a latinizat Franța și Spania, care iară la rândul lor, au latinizat jumătate din lumea nouă! Roma a îndurat năvălirea barbarilor și Spania năvălirea Maurilor! Sunt ele oare mai puțin latine astăzi! El bine, cele două milioane suflete, pe cari v'oești să le rusifici astăzi, se cobor în linie dreaptă din stălpul lui Traian! Și limba și moravurile lor sunt latine! Nu le veți slaviza niciodată!

Iată pentru trecut.

Cât despre viitor, o să căutăm împreună, de binevoești, a sparge norii, care-l ascund privirilor noastre.

Dacă dela primele încercări ți-ai fi dat seamă de neputința schimbării latinilor în slavi, dacă ai fi avut mai multă încredere în neamul d-tale, precum și în bunătatea și dreptatea M. S. împăratul Alexandru II-lea; ajutorat de caractere ca a printului Constantin Moruzi, răposatul meu părinte, a printului Mihail Cantacuzino, a unui Cazimir și a mai multora, vei fi avut două milioane de suflete luminate, deșteptate și temeinic legate de Familia Romanovilor, păstrătoarea credinței, moravurilor și limbei strămoșești. Cu puțină dibăcie, ai fi dobândit limba, nu numai în școli, dar poate și într-o universitate: tribunalele de limbă moldovenească și regimamente moldovenești, cum sunt și astăzi regimente cerkeze. În sfârșit, în zilele sângeroase de revoluție, prin devotamentul său cătră tron, Basarabia ar fi putut dobândi chiar un fel de autonomie, care ar fi pus-o la adăpostul politicianismului de proastă calitate.

Să fie oare năluca, România iridentă? care să sperie imperiul. Șapte milioane împotriva la o sută douăzeci! Ar fi absurd! Mai întâi România iridentă e o p. veste. Avem destule probleme de rezolvat la noi, fără a ne mai făuri și altele peste granițele noastre. Apoi știindu-ne frații mai fericiți sub sceptrul împăratului nu am avea vre-odată poftă să-i anexam, înmulțindu-ne sarcinile și primejduindu-ne într-un război.

Imi vei întâmpina poate, că acele șapte milioane s'ar putea uni cu altele mai multe. Nu vere. Alianțele costă prea scump astăzi. Am unit nu de mult cele șapte milioane ale noastre, cu ale d-tră o sută douăzeci: am biruit alături și această cinste mare ne-a costat trei județi! Prin asta ne putem da seamă, cam ce ne-ar costa o alianță nenorocită. În locul isprăvei practice la care ați putut ajunge, care vă sunt năzuințele? Cele cincii, șase glasuri ce le aveți în Dumă vor fi negreșit îndăușite, de către acele de zece ori mai numeroase ale colegilor d-tale; și interesele provinciei vor ceda întotdeauna intereselor mai mari, susținute de mai multe voturi. Cu toate rublele lui Synadios și ale d-tale, vremea nu-i departe, când confortabilele d-tră scune din Dumă, vor fi ocupate de gălăgioși nebuni și anarhiști; Basarabia putând hrăi de sute de ori mai multă lume ca astăzi, va fi înecatată sub puhoiul prisosului de oameni din guberniile vecine.

Iar atunci, când pentru un moldovan vor fi doi ruși, un grec și patru evrei, pe

ce îți vei mai rezema înfrățirea? Pe cel cu d-ta de un sânge? Vor fi în înfrățire minoritate. Pe domeniile d-tale? Vor fi înfrățite și reduce poate la frumoasa d-tala locuință de pe bulevard, din pricina sporului de locuitori, cerând pământ de hrană, și a legilor târuite de către gălăgișii mai sus pomeniți, în numele dreptății și al omenirii nevoiașii! Vei fi nenorocit un popor, aducându-ți și urmașii la sapă de lemn!

Iată pentru viitor.

Dacă rudele d-tale Crupenski nu se coboară până a-ți spune fapte și a-ți arăta adevărul: un Moruzi își ia asurprași să-ți-o zică. Mă cred cu atât mai îndreptățit s-o fac, cu cât n'am împărțit niciodată mentalitatea d-tale față cu frații mei Basarabeni. Mai bine am părăsit Rusia cinstit, de cât să mă văd silit a-mi trăda ori împăratul, ori neamul!

Că eram dator, ca orice nobil, să iau slujbă pentru a-mi păstra titlurile, iar slujind în provincia unde părintele meu își avea averea, trebuia să lucrez ca d-ta la rusificarea a două milioane de români. Am lăsat dar moștenirea părintească în stăpânirea fratelui meu, care îți împărțea feul de gândire.

Astăzi bătrân, bolnav, infirm, trăiesc în cea mai mare sărăcie, fără a-ți plizui nici bogăția, nici gloria!

Însă mă, vere, să nădăjduesc că această scrisoare te va face să-ți reintri în fire și primești în acest caz, rostirea sentimentelor mele cele mai bune.

Iași. 1011.

Acela care în Rusia se numia:

Prințul Dumitru Constantinovici Moruzi.

Jubileul „Asociațiunei“.

— O propunere făcută cu această ocaziune. —

Am intrat în anul jubilar al »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român« și ca mâne va sosi ziua, în care poporul nostru va putea să-și manifesteze cu toată însuflețirea, bucuria și simte la serbarea acestui jubileu. Va fi o zi mare, înălțătoare de inimi și de suflete, ziua în care va avea loc în Blaj, adunarea generală ordinară a »Asociațiunii«. În această zi se vor ținea ședințe oficioase și festive, se vor aranja petreceri și producțiuni, și se vor da mese copioase, la care se vor rosti cele mai însuflețite cuvântări.

Toate lucrurile obișnuite la astfel de ocaziuni se vor face în plină măsură, căci ospitalitatea Blajului este bine cunoscută. Despre aceasta nu mai incape nici o îndoială și toți așteptăm cu nerăbdare aceste zile, de sărbătorire națională.

La astfel de ocaziuni însă, nu mi-se pare că am fi satisfăcut pe deplin datorită noastre de fi recunoscători, dacă ne vom bucura numai de moștenirea primită și nu ne vom gândi, că ceace au făcut părinții noștri pentru noi, suntem și noi datori să facem pentru urmașii noștri. Ce am putea însă face noi pentru acești urmași ai noștri, ca peste alți 50 de ani, când ei vor serba un jubileu și mai frumos decât al nostru, să se simtă și ei recunoscători față de generația de astăzi, precum ne simțim și noi recunoscători față de fericiții întemeietori ai »Asociațiunei«?

Iată o întrebare, care ar trebui să ne preocupe pe toți în toate zilele acestea și la care eu din partea-mi dau următorul răspuns:

Cred, că a face acum planul unui lucru ce are să se realizeze peste 50 de ani e o problemă prea grea, căci nimeni nu poate prevedea acum, ce lipsuri și nevoi vor avea urmașii noștri. Un lucru însă este cert, că și peste 50 de ani »Asociațiunea« va fi tot săracă și va fi și atunci încă strânsă în bariere înguste și activitatea ei se va mărgini la nevoile zilnice.

La jubileul de 100 de ani însă cred, că toți am dori, ca »Asociațiunea« să poată face și un lucru ce iese din sfera de toate zilele. Pentru ca să ne asigurăm de acum realizarea acestei dorințe, trebuie ca noi să asigurăm »Asociațiunei« mijloacele, prin care se pot duce la îndeplinire lucruri mai ideale, pentru care cu greu se află mijloacele de lipsă la comitetele no-

stre, influențate de primul și ultimul argument »protocolul«.

Pe ce cale am putea deci asigura urmașilor noștri, pe cari i-am dori mai idealști de cum suntem noi, niște mijloace potrivite și libere de tutela sfântului protocol? Cea mai lesnicioasă, îmi pare a fi înființarea unui fond jubilar, la care să contribuie fiecare membru prin plătimea indoiată a taxei sale, ceea ce n-ar fi nici o împovărare prea mare pentru nimeni. În prezent, avem circa 1600 membri, cari ar plăti câte 10 coroane în beneficiul acestui fond, ceea ce ar face 16000 coroane. La această sumă, ar mai intra cu toată siguranța și alte donațiuni, astfel, că 20000 coroane ar fi minimalul, prin care s-ar pune bază unui fond jubilar neatacabil. Gândiți-vă acum la ce sumă frumoasă ar ajunge acest fond peste 50 de ani și ce n-ar putea să facă urmașii noștri cu această însemnată moștenire!

Nu știu dacă e bună sau nu această idee, și de aceea îmi permit a o pune în discuția onor. public românesc.

Sebeșul-săsesc, 24 Ianuarie 1911.

Ioan Băilă.

ȘTIRI.

— 13 Ianuarie v.

Succesul unei piese românești. În programul concertului din Dumineca trecută, al capelei orașenești din loc, ce s-a dat în hotelul »Europa«, a fost luat și un punct de deosebit interes pentru noi Români, preluind dela »Moisă Păcurariu«, compoziția d-lui Dr. I. Cl. Iuga, care în rândul trecut era să se cânte din partea mușicilor militare în hotelul »Transilvania«. Fiindcă concertul de atunci al mușicilor militare nu s-a ținut, plecând maestrul de capelă în concediu, executarea piesei de sus încă s-a amânat.

La rugarea d-lui Krause însă, autorul a predat piesa mușicilor orașenești, care a și executat-o la concertul din Dumineca trecută. Piesa a plăcut foarte mult publicului, care și-a manifestat plăcerea prin lungi și furtunoase aplauze la adresa autorului, care era de față, iar muzica a fost silită să beseze piesa.

Noi din greșeală n-am luat notă despre piesă, dar aflând din foile streine din loc despre executarea ei, ne-am prezentat la concert și am rămas pe deplin mulțumiți cu succesul și atențiunea, ce s-a dat și din partea participanților streini acestui nou produs al artei românești.

Piesa va fi cântată și din partea mușicilor militare.

La fondul Reuniunii femeilor române din Abrud, Abrudsat și Jor, în locul felicitărilor de anul nou, au contribuit: Ana Filip 4 cor., Petru Popoviciu 2 cor., Simion Oniciu 2 cor., Dr. Ales Borza 2 cor., Melania Holder 1 cor., Ana Gombos 2 cor., Maria Sturza 1 cor., Margareta Balta 1 cor., Maria Deoanca 1 cor., Silviu Lazar 2 cor., Petru Macavei 1 cor., Simion Stoica 2 cor., Dr. George David 2 cor., Teofil Faur 2 cor., Alexandrina Faur 2 cor., Elena Jetter 1 cor., Ioan Simu 1 cor., Dr. Laurențiu Pop 5 cor., Oberlieutenant Popa 3 cor., Iuliana Furdui 1 cor., Vilma Pop 1 cor., Dr. Vasile Ciura 2 cor., Iuliu Suciul 1 cor., Vasile Costea 40 fl. și Dr. Gregoriu Gherman 2 cor. Comitetul Reuniunii le exprimă mulțumirile sale. Abrud, 25 Ianuar 1911. Ana Filip prezidentă, Ioan Simu secretar.

O agenție de comerț la Hamburg. D-l Neaștescu, ministrul industriei și comerțului a hotărât în mod definitiv, înființarea unei agenții generale de comerț a Românelor la Hamburg. Ea va cuprinde și un muzeu-expoziție permanentă.

Pentru acest scop s-au luat toate dispozițiile necesare și mai ales pentru a se prevedea în bugetul viitor al ministrului toate sumele trebuincioase. Ministrul a confirmat numirea ca director al agenției a d-lui C. Niculescu Telega, care fusese detașat până în prezent la Hamburg de postul ministrului, tocmai pentru studiarea chestiunii și a pregătirii viitoare a agenției. D-l Neaștescu a luat dispozițiunea, ca această instituție să aibă un caracter absolut practic și real, iar d-l Telega să îndeplinească atribuțiile atașatului nostru comercial pe lângă legatiunea din Berlin, aceasta pentru toată Germania. D-l Niculescu Telega va mai sta în țară pentru a se pune în contact cu toate instituțiile publice și private de ordin economic, cu toți producătorii de seamă din țară, adunându-și astfel materialul complet în vederea atribuțiilor viitoare. După aceea va

pleca la destinație, imediat ce fondurile respective vor fi disponibile.

George Dicu, cunoscutul nostru primaș, cântă de câteva săptămâni cu vestitul lui taraf în cafeneaua »Drechsler« din târgul grăului.

Inteligenta română din Șinca-nouă invită cu toată onoarea la producțiunea teatrală muzicală-declamatorică, împreună cu joc ce se va aranja Duminecă la 16 (29) Ianuarie 1911 în edificiul școlii confesionale din loc. NB. Pentru P. T. oaspeți cari vor veni cu trenul de seara, vor aștepta căruța la gară. Program: cincipuncte cor și declamări apoi teatru. »Arvinte și Pepelea« comedie într'un act de V. Alexandri și joc. Bătuta și Călușerul.

Apollo Bioskop. Sâmbătă în 28 și Duminecă în 29 Ianuarie 1911. Pe drumul rău (dramă). Ghețele mici (humoristic) Singapore (vedere). Lipsa de bani (humoristic). Miserie de locuințe (humoristic). Journal kinematografic (actualități). Vagabondul (dramă). Războiul și pace (dramă).

Luni și Marți nu se țin reprezentațiuni. Mercuri în 1, Joi în 2, Vineri în 3 și Sâmbătă în 4 Februarie Viața lui Moise (1500 metri lung. Tablou biblic colorat.) Atragem atenția asupra acestui frumos tablou.

Adunarea reprezentanței orașenești.

Brașov, 26 Ian. c.

Adunarea generală ordinară a reprezentanței orașenești s'a ținut ieri în 25 Ian. c. în sala cea mare din casa »Sfatului«.

Înainte de ordinea zilei a fost alegera practicantului de concept al II-lea, și a unui oficial de clasa primă și ocuparea locurilor, cari ar ajunge în vacanță prin aceasta alegere.

La aceste alegeri a presidat d-l Viceșpan al comitatului Brașov.

După ce s'au ales comisiunile de candidare, s'a suspendat ședința pentru a compune lista candidaților.

Practicant de concept al II-lea, a fost ales singurul candidat Dr. Béla Ficscher. Oficial clasa primă, a ieșit dintre 27 candidați, oficialul cl. II-a Adolf Veszely.

La postul de candidat clasa II, dintre 17 candidați a ieșit Franz Olescher.

Din partea membrului avocatul Lengher a fost candidat, contra propunerii comisii, Alexandru Pap.

Acum a venit alegerea la votare nominală, prin care a rămas propunerea membrului Lengher în minoritate, și așa a fost ales Franz Olescher.

Urmează ordinea zilei sub presidium loctitorului de primar Frideric Stenner, senator orașenesc, fiind primarul bolnav.

Propunerea meritorie pentru a designa locul din terenul fostei școlae de dactilografie pentru cazuri de necesitate urgentă și drept cimiteriu pentru casuri epidemice. — S'a primit propunerea magistratului. Punctele 2 și 3 din programul zilei nu s'au dezbătut.

Propunerea meritorie asupra rugării administrațiunii societății pe acții a liniei ferate locale Brassó-Háromszék, de a se preda parcea orașenească n. top. 6739, societății »Căii ferate« pe timpul cât va dura concesiunea dănsiei. S'a primit propunerea comisiei dela magistrat.

Propunerea de a se crea o instituțiune pentru curățirea străzilor orașenești și a se face un statut pentru curățitul orașului.

La acest punct din program s'au ținut mari dispute, pro și contra.

Contra propunerii a vorbit cu mare vehemență deputatul Traugott Cepony, arătând scăderile propunerii în detalii, prin cari ar fi proprietarii de case în mare defavor.

Pentru propunere a vorbit, viceșpanul Augustin Iekelius, D-rul Branowitzky, conducătorul pompierilor Schuster și adv. Lengheru.

În fine s'a înapoiat propunerea comisiei pentru a o prelucra mai detaliat spre propunere în luna viitoare.

A urmat apoi propunerea asupra

statutului de închiriere al orașului Brașov prelucrat în sensul ordinului ministrului de interne reg. ung.

S'a dat referentului spre rectificare, tipărire și împărțire între membrii, pentru a se putea studia până în luna viitoare.

Rugarea administrației liniei ferate locale Brassó-Háromszék, de a se da voie din partea orașului, ca societatea numită să pună în stare de mai înainte drumul de câmp de pe linia ferată lăsată nefolosită dintre Nou-Dirste și oferirea din partea societății de a ceda orașului ca dar o fâșie de pământ, ce-o posedă. Acest punct a fost dezbătut din partea membrilor: Hans Eder, Dr. János Zakarias, Schnell. Hotărârea s'a amânat până la ședința viitoare.

Interesantă și intensivă dispută a provocat punctul 9 din programul zilei: Anume propunerea din partea Magistratului de a căuta pentru primar o locuință în natură. Propunerea sună cam astfel:

De oare-ce chiria locuinței prezentă a primarului (casele Dr. Fabricius, târgul cailor) a fost mult urcată, și primarul ne putând plăti din banii de chirie locuința a cerut cvartir natural. Magistratul propune a lua locuința prezentă a primarului până la 1912, adecă un an, cu chiria urcată și a o preda primarului până la terminul de toamnă 1912, ca locuința naturală, scutind prin asta pe primarul de cheltuieli mai mari decât sunt banii de cvartir.

Proprietatea orașului, casa din Târgul Inului nr. 34 de prezent folosită din partea miliției ca casină militară și ca popotă pentru ofițerii regimentului de infanterie nr. 2, va fi adaptată după cererintele moderne unui edificiu reprezentativ, corăspunzător rangului unui primar în un oraș la granița unei țări politicește pretință, iar din Septembrie 1912 va fi locuința naturală pentru primarul orașului Brașov.

Casina militară precum și popota ofițerilor dela regimentul de infanterie nr. 2, va fi mutată în cafeneaua de pe promenadă (Suci) după adaptările de lipsă.

La desbaterea acestui punct au luat parte mai mulți vorbitori, pro și contra.

După o dispută vehementă a venit la votare nominală, primându-se propunerea magistratului de a adapta casele amintite pentru locuința naturală a primarului orașului Brașov. D-l Flechtenmacher a anunțat apel contra propunerii.

Disputanții au fost: deputatul Copony, Schnell, K. Ernő, Flechtenmacher Dr. Mănoiu și Servatius.

Pentru privitorii imparțiali a fost o priveliște interesantă, un tablou din dieta pestană fără galerie.

Ideia vorbirilor singuratică a avut direcții cu coloarea partidelor din Brașov în general, iar observatorul mai atent, a putut simți și o direcție de partid mai restrâns.

Propunerea din partea magistratului a fost în detalii cu multă precugetare făcută, de aci s'a și văzut la fine rezultanta vorbirilor diferite.

Singur un membru a fost, care după părere a vorbit, — se poate zice, — fără coloare vădită, drept la obiect precum a fost propunerea, acesta a fost Dr. Nicolae Mănoiu.

Firește astfel de desbateri nu pot trece fără ceva picanerie parlamentară, fiind la desbatere angajați și oameni parlamentari.

În cursul desbaterilor s'a propus și o ameliorare materială în bani, care mai înainte nu a fost propusă de nime. Cu un zimbet plăcut s'a primit observarea unui membru, că așa ceva încă nu a mai văzut: a distribui parale comune, pentru lucruri cari nu le cere nime.

Celelalte puncte din program, după unele desbateri mai mici ori mai mari, au fost primite. Nici desbaterile aceste n'au fost lipsite de scene picante între vorbitori.

X.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Succesorii.

Redactor resp. Ioan Spuderoa.

Recomandăm cetitorilor ziarului nostru, Magazinul de haine și Confecțiuni de dame

L. ASCHER

Brașov, Strada Inului Nr. 26.

unde pot cumpăra de superioritate constatată **haine** pentru bărbați, băeți și copii, asemenea și pentru dame și fetițe: **Jacheta, Costume de dame, Foi, Halatur, Bluză, Jupoaie** etc.

Bogat asortiment de blănuri pentru călătorii, pentru oraș, Sacco scurte blănite, precum și mantale pentru Dame cu căptușală de blană.

Comande cu posta se efectuează complet cu **rambursă**.

Când se comandă, notați lățimea peptului, culoarea stoffii și cam cu ce preț.

1148,7—100

Pentru ce nu convine se dau banii îndărăt.

Inaintea facerii bilanțului
in Magazinul pentru Dame

Weiner Mátyás

Budapest VI, Andrásy ut 3.

Vânzare excepțională in articole pentru carnaval.

Ajour Batist alb, acum	15, 23, 35 și 45n cr.
Valansin, stofa de dantele	22 "
Stofa lăsel de spălat	29 "
Broderie Madsuria	45, 65 și 85 "
120 cm. lat Grenadin in toate colorile	125 "
120 " " Woll-Voile " "	105 "
Catifea și mătase " "	85 "
Pongis și Lusin mătase " "	58 "
120 cm. lat Kristalin mătase " "	175 "
Grenadin pentru rochi " "	97 "

Mărfuri de Crăciun nevândute ca:

Flanel de spălat 17 cr. Melourbarchent 24 cr. Levantin 19 și 23 cr. stofe de in pentru rochi 39 și 45 cr. 120 cm. lat Stofă Kamgarn 48 cr. 120 cm. lat Homespun 45 65 și 75 cr. 120 cm. lat Stofe rochi de dame 49 și 85 cr. Catifea de rochi 65, 75 și 110. cr.

Mare asortiment in mătăsuri, dantele, panglici, voaluri, garniseli de rochi șaluri de teatru, Jabots și articole de toaletă pentru dame. Prețurile de sus rămân numai până la finea lui Ianuarie valabile.

La cerere se trimit mostre in provincie

Comande in sus de 20 coroane se trimit franco.

Asigurare!

O bancă de asigurare populară caută achizițori capabili pe lângă salar fix și proviziune. Pentru începători neversati in afacere retribuție după calificațiune. Oferte cu referențe și copii de atestate să se trimită sub cifre „POPULAR” la adresa nistrațiunea acestei foi. 945,1—6.

Hans Apfelbach,

La regale gulerilor.

Brașov, Strada Porții Nr. 18.

Cel mai solid și mai ieftin magazin cu articolele de tricotaș, albituri pentru bărbați și cravate moderne

Mare asortiment de elorapi de copii, bărbați și dame. 1143,1—52.

Birou de informații.

Cunoscând multele lipsuri ale publicului românesc din provincie, m'am hotărât să deschid in **Budapesta birou de informații** și

Agentur. Românească

Orice informație relativ la petițiile înaintate la minister și la alte foruri, orice informații comerciale și in general in **orice cauză** dau in răstimp de 2—3 zile ori și cui, rezolvând toate chestiile in modul cel mai cinstit.

Urgitez rezolvirea petițiilor. Vorbesc in pers ană cu referentul cauzei și rog rezolvire favorabilă.

Fac tot felul de mijlociri comerciale și comanda.

Prețuri moderate, serviciu prompt informații detaliate.

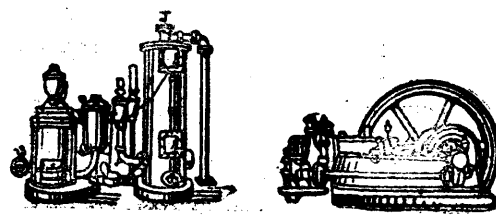
La aviz aștept la gară.

L. Olariu.

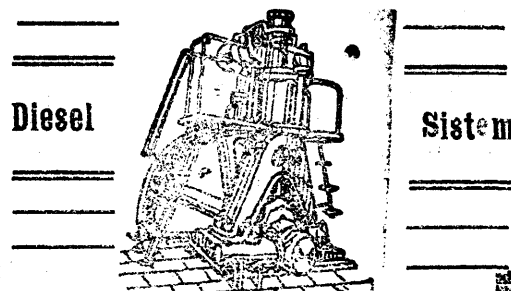
Budapest, Lajos utca 141, III. 19

Kalmár & Engel

Fabrică de motoară și mașini
Deposit și Bureau Fabrica—
V. Lipóring 22 BUDAPEST V. Úteg.
Renumo mondial „Benz” „Benz”
„ORIGINAL”

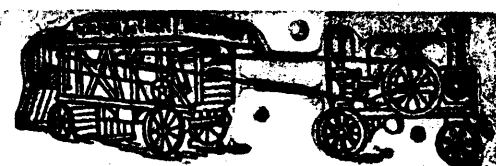
Instalație motor Sauggas. Cea mai puțină exploatare.
„Benz” Motor cu utel brut.

Diesel

Sistem

Cel mai recunoscut fabricant;
Recomandă Locomobile Benzin. Garnituri de in blătit, onstruite miraculos de simplu.

Garanție deplină. Condiții favorabile de piață
Devisiuni și prețuri curente gratis i franco.

Josef Schmitz.

Brașov, Strada de mijloc
(casa proprie).

Văpsește și curată tot felul de haine de bărbați, dame și copii, costume uniforme etc.

Tot acolo spălătorie de albituri și călcat rufe.

Serviciu ou garanție și prompt.

Hotel Central

Nr. 1

Renovat din nou, odăi frumoase și sănătoase. Prețurile dela 2 coroane in sus. Sală mare pentru nunți, banchete, baluri, concerte, etc. Bucătărie renumită. Restaurant in Grădina Hotelului. Vinuri curate de Ardeal, Bere Steinbruch, Serviciu prompt. Omnibus pentru gară la toate trenurile. IOSEF WYHANEK, Hoteller

FRIEDRICH KÄRGELEIN

magazin cu ocazionalitate de aur și mărfuri de argint.

Specialist de scule ardeleno
Atelier propriu de reparatur.

Candele lucrate foarte bine.

Cumpără cu preț bun obiecte de aur stricate și pietre scumpe.

1146,1—52.

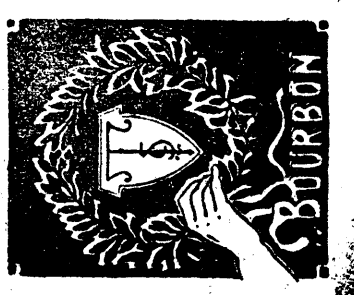

BOURBON

este fără văpșee și presiune idraulică.
Liber de cenușă și grăsime

de accia cea mai nevătămatoare hârtie de cigarete și tuburi „Vergé” Combustibile.

Deposit de fabrică in Trafica de specialități JAKAB ISTVAN Brassó, strada Vămei.

Nr. 130/911

Deschidere de Concurs.

Murind văduva Dajthe György-né, a devenit vacant locul unui măturător de urloae in cercul V. respective dacă acest loc vacant s'ar ocupa prin vre-unul din măturătorii de urloae din celelalte cercuri, atunci ajunge vacant, locul unui măturător de urloae din alt cerc al orașului Brașov, spre a ocupa acest loc vacant se deschide concurs.

Aspiranții la aceste locuri vacante de urloeri au a proba prin atestate ce au să le alătore la rugărea de concurs, că corespund atât condițiilor cuprinse §. 1 din Statutul orașenes pentru urloeri cât și dispozițiilor cuprinse in §. 4 al art. de L. XVII. din 1834.

Rugăriile au a fi prezentate la subscrisul magistrat cel mult până la 15 Faur 1911 și anume până la 12 oare a. m.

Rugări prezentate după acest termen nu vor fi luate in considerare.

Brassó in 11 Ianuarie 1911.

Magistratul orașenesc.